

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 101.

Tiende Sæsson.

48de Møde.

Torsdagen den 17de Decbr.

(Forsfat.)

Som første Affnit fattes Nr. I—IV med de dertil stillede Vædringsforslag under Forhandling, og bemærkede Formanden, at han vilde indskrænke Afstemningen til de Postler, hvortil Vædringsforslag vare stillede, saafremt Ingen fordrede Afstemning over nogen anden Post.

Ordføreren (L. Hermann): Det vil være i det høitærede Thing's Grindring, at denne Sag burde have fundet sin endelige Afgjørelse allerede i forrige Sæsson, og at det ikke er Landstingets Skyld, at dette ikke er skeet. Det er en Selvsølge, at Thinget og navnlig de Medlemmer af samme, som tidligere have været meest beffæstigede med dette Anliggende, med spændt Opmærksomhed have imødesæet Udbyttet af de langvarige og vistnok meget grundige Forhandlinger, som om denne Sag have fundet Sted i det Thing, som væsentlig har beffæstiget sig med Pengebevillinger, og som jo ogsaa netop har reklameret en lidet større Andeel i dette Revisionsarbejde eller hvad man vil kalde det, for at bringe Sagen i den rette Skik, og det har derfor været Udvalgets Op-gave meget omhyggeligt og andægtigt at overveie Udbyttet af disse Forhandlinger, som jo væsentlig maa søges i den derover afgivne Betænkning, da selve Forhandlingerne i det andet Thing have været meget summariske. Udvalget har dertil kun havt meget saa Dage; men, da Sagen allerede har hænstaet et heelt

År uerlediget, idet den ikke kom til Landstinget, har Udvalget anset det for sin Pligt at give den den hurtigst mullige Behandling, for at der ikke atter skulde hengaae et År. Den er indkommen her saa seent, at en grundig Gjennemgaaen af alle Enkeltighederne var fuldkommen faktisk umulig. Udvalget har desuagtet seet sig istand til at udtale sin Anskuelse om de 3 Resolutioner, som udgjøre det hele Indhold af den afgivne Betænkning, og kan ikke fragaae, at det er kominet til det Resultat, at de i enkelte Henseender formeentlig maae hvile paa Misforstaaelse og at de i andre Henseender i al Fald ere aldeles indifferente. Jeg skal blot tillade mig at gjøre en lille Rettelse i Udvalgets Uttringer desangaaende. Naar det nemlig er sagt, at Udvalget aldeles tiltæder Folkethingsudvalgets Mening, at Statsregnskabet bør slutte sig til Finantsaaret, har jeg derved Intet at tilbaegelbe; men, naar det er sagt, at det Samme maa gjælde om Specialregnskaberne, saa er der henviist til, at dette fra den første Dag af har været gjort gjældende af de Udvalg, som i de forskjellige År have været nedsatte angaaende dette Anliggende; men dertil maa dog søles de Ord: „saavidt mullig“. Det er allerede i den første Betænkning udsørlig discuteret, hvorledes dette med Hensyn til enkelte Regnskaber ikke uden meget store Vanskeligheder vilde lade sig gjennemføre. Saaledes er det bemærket, at Stempelpapirsregnskabet retter sig efter Finantsaaret og at flere Regnskaber afgives kort før Finantsaarets Slutning for at optages i Generalregnskabet, der afsluttes den 31te Mars. Med den Tilføining, at denne Fordring, hvis den er begrundet, dog maa være begrændset til „saavidt mullig“, og